

[Statsministeren.]

lod sig påvirke af noget af det, han læste, har jeg selvfølgelig også nogle få bemærkninger. Hr. Per Hækkerup benyttede igen anledningen til at bebrejde regeringen, at vi havde gennemført en kommunal udligning og i sidste samling havde gjort det på en måde, som han karakteriserede som forhastet, ugenomtænkt og derfor forkert. Jeg har før sagt det, men vil gerne gentage det, at det er ikke rimeligt, at man her bebrejder regeringspartierne, at de har påbegyndt en byrdeudligning, simpelt hen fordi regeringen netop meddelte, da det blev gennemført, at dette var at betragte som et første skridt, og at flere ville følge efter. Vi sagde, at der skulle først indhentes erfaringer fra de nye kommunale enheders virke, førend det var muligt blot nogenlunde tilfredsstillende at formulere en ændret byrdefordeling og en ændret kommunal udligning. For at der nu ikke skal sætte sig nogen tvivl, vil jeg gerne sige, at nu har regeringen fremsat et forslag her i tinget, som er vedtaget, gående ud på en yderligere udligning mellem rige og fattige kommuner. Det er ikke regeringens opfattelse, at man dermed én gang for alle har fundet løsningen på de kommunale udligningsproblemer, men der er skabt basis for en videregående udligning mellem rige og fattige kommuner. Der skal endnu større erfaring fra de nye kommunale enheders virke til, inden man er i stand til endeligt at formulere en rigtig fordelingsnøgle, og der skal ikke mindst en hovedstadsordning til, førend man kan sige, at problemet på blot nogenlunde tilfredsstillende måde er løst i hovedstadsområdet. Det skal altså understreges, at der ikke er tale om en ordning én gang for alle, men jeg forstod egentlig også debatten om den kommunale udligning forleden dag sådan, at man rent faktisk erkender fra oppositionens side, at der med det gennemførte er sket et fremskridt, og jeg tror, hr. Per Hækkerups politiske erfaring er så rig, at han vil erkende, at man stående over for en sådan stor ny opgave næppe kan klare alt i et enkelt skridt.

Jeg må sige til hr. Per Hækkerup i anledning af hans udtalelser om mit forhold til realkreditforliget — nu ville hr. Per Hækkerup jo så gerne skelne mellem politikere og økonomer, og vi forstår alle, at hr. Per

Hækkerup for år tilbage har valgt sin rolle i denne opdeling — at dér benyttede hr. Per Hækkerup sig af den lille politik og begyndte at tale om, at regeringen dog måtte respektere ingen over og ingen ved siden af folketinget. Som om nogen regering havde chance for at tilsidesætte denne kendsgerning. Det, der skete, var, at de fem partier, der havde indgået et forlig, via regeringspartiernes folketingsgrupper forelagde det for regeringen, og at regeringen da via statsministeren gjorde opmærksom på, at der var et enkelt område, nemlig den del af den kommunale lånoptagelse, der lå uden for realkreditområdet, hvor der efter regeringens opfattelse var behov for en klargøring af, efter hvilke linjer det skulle administreres. En sådan henvendelse fra regeringen kalder hr. Per Hækkerup statsministerens forsøg på at vælte det indgåede forlig. Hvis jeg nu havde samme temperament, som jeg ved at hr. Per Hækkerup i hvert fald tidligere har haft, så ville jeg have sagt: åh, herregud da. Nu har jeg ikke samme temperament, og derfor vil jeg gerne sige: dette er den lille politik, og det er dokumenteret som værende den lille politik, al den stund der i tillægsbetænkningen ved tredje behandling kom en udtalelse, der klart viser, at forligspartierne erkendte, at her var noget, der trængte til tydeliggørelse. Jeg mener, vi har fået denne tydeliggørelse.

Den for omtalte glæde hos hr. Per Hækkerup over at læse aviser gav sig i dag udslag i, at der åbenbart for alle var en særlig trofasthed i hr. Per Hækkerups sind, derved at han er en meget trofast læser af Politiken. Nu ved jeg, at man sætter pris på sådan noget på Rådhuspladsen. Jeg forstod også, at hr. Per Hækkerup lod sig påvirke af, hvad der stod i Politiken. Det sætter man endnu mere pris på på Rådhuspladsen. Men jeg kunne forstå, at hr. Per Hækkerup ikke havde nået at læse Politiken for i dag. Det var sådan set en skam, for der stod også noget godt. Jeg vil gerne tillade mig at citere fra Politikens leder i dag. I denne leders karakteristik af det socialdemokratiske såkaldte udspil i går i den økonomiske politik hedder det bl. a.:

„Stort set har det førende oppositionsparti ladet en konsekvent nej-politik være svaret på regeringens forskellige udspil.